

6. De tijd verdwijnt

naar psalm 139

tekst & muziek: Robert Kempen, Dennis Koot, Marcel van Oosten,
Willien van Wieringen

Nog voor ik wist van ademen, nog voor ik in haar schoot ontwaakte,
nog voor ik geboren was wist Jij van mijn bestaan (2x).
Ver voor de tijd riep Jij mijn naam, gaf Je dag en nacht,
gaf je tijd en eeuwigheid, gaf je Jezelf:
de AANWEZIGE.

Jij doorgrondt mij, Jij kent mij, Jij weet mijn zwakke kanten.
Jij weet waar ik sta en zit, Jij weet van mijn bestaan.
Al dwaal ik door dikke mist, al vlucht ik in hoge bergen,
Jij weet waar ik ga en lig, Jij vindt mij overal.
En altijd weer roep Jij mijn naam, geef je dag en nacht,
geef Je tijd en eeuwigheid, geef Je Jezelf:
de GESCHIEDENE.

Jouw gedachten zijn te groot. Jouw daden zijn niet voor te stellen.
Niet begrijpend zoekende; welk spoor leidt mij naar Jou?
Ik roep je NAAM, ik zoek Jouw hulp, ik verlang naar Jouw nabijheid,
ik ga de weg die Toekomst heet, om Jou is mijn bestaan.
Begin en eind, de tijd verdwijnt, wordt de eeuwigheid.
Doel en zin van mijn bestaan, Jijzelf gaf ons Jouw naam;
Hoor, Ik ben de EEUWIGE.

--